Γιατί ο Γάμος περνάει κρίση στην εποχή μας; (Αρχιμ. Κύριλλος, Καθηγούμενος Ι. Μ. Παντοκράτορα Μελισσοχωρίου)

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 19 Δεκεμβρίου, 2007

Απάντηση του ηγουμένου σε σχετική ερώτηση φοιτητή θεολογίας.

Αγαπητέ...., Χαίρε εν Κυρίω και αγωνίζου τον καλόν αγώνα της Πίστεως!

Το ερώτημα που μας θέτεις είναι συγχρόνως απλό αλλά και περίπλοκο. Διότι δεν πρέπει να έχουμε την παραμικρή αμφιβολία πως η απομάκρυνση από το θέλημα (τις εντολές) του Θεού προκαλεί δυστυχία, φαυλότητα, ψυχολογικές ανισορροπίες και γενικότερα μια άσχημη κατάσταση (μια κρίση, όπως συνηθίζεται να αποκαλείται) στην οποία δεν είναι δυνατόν- ή έτσι φαίνεται- να δοθεί κάποια λύση. Και σ' αυτό ακριβώς το σημείο περιπλέκεται η κατάσταση. Ο εγωπαθής άνθρωπος δεν προστρέχει στον Θεό, ώστε με απλό και σίγουρο τρόπο να λύσει τα προβλήματά του, παρά αναζητά εντός των ορίων της λογικής του θεραπείες, δηλαδή στην ουσία θέλει να τα υπερβεί μόνος του.
Εάν λοιπόν επιδερμικώς εξετάσουμε το θέμα θα βεβαιωθούμε πως στην εποχή μας ο κανόνας είναι η άρνηση των εντολών του Θεού, σε ό,τι αφορά το γάμο γενικότερα και ειδικότερα τις σχέσεις των δύο φύλων, τη συζυγική και οικογενειακή ζωή. Πώς λοιπόν ζητούμε να υπάρχει ευλογία και ειρήνη; Από την άλλη πλευρά καταδεικνύουν οι εξαιρέσεις του κανόνος την σίγουρη οδό. Οικογένειες που ζούν στην ουσία- και το τονίζω αυτό- σύμφωνα με το θέλημα του Κυρίου η ζωή τους είναι πράγματι τρισευλογημένη παρά τα φαινομενικά υφιστάμενα προβλήματα (οικονομικά, υγείας κλπ.). Αυτά μπορώ να σου τα βεβαιώσω από μαρτυρίες των ιδίων υπό την ιδιότητα του πνευματικού πατρός.
Ο υπερβολικός και αυξανόμενος αριθμός των διαζυγίων έχει ως βασικούς λόγους- όσο και αν τους παραβλέπουμε συγκαλύπτοντάς τους υπό άλλων, παραλόγων αιτιών- τον εγωισμό και την σαρκολατρεία των ανθρώπων. Τόσο πολύ έχουμε τυφλωθεί από την αρρωστημένη αγάπη του εαυτού μας ώστε να μην ανεχόμαστε την παραμικρή προσβολή ή διαφωνία ούτε αυτού που επιλέξαμε ως αιώνιο σύντροφο! Τοποθετούμε (άσχετα εάν το αρνούμαστε στα λόγια) ως κέντρο του κόσμου το άτομό μας και έτσι είναι αδύνατον να αγαπήσουμε κάτι ή κάποιον. Ίσως φαίνονται βαριά τα λόγια αυτά όμως είναι η σκληρή πραγματικότης. Διότι τι είδους αγάπη έχει ένας άνθρωπος που διαλύει το γάμο του και δεν σκέφτεται ούτε τα παιδιά του, τα οποία στην κυριολεξία διχοτομούνται; Πόσο πιο υψηλά μπορεί να φτάσει ο δείκτης της φιλαυτίας;
Από την άλλη η ασυδοσία σε ό,τι αφορά την ηθική ωθεί την κατάσταση σε ακόμη

χειρότερη κατηφόρα. Είναι πολύ φυσιολογικό όταν κάποιος έχει εθιστεί από μικρή ηλικία στην διαρκή εναλλαγή συντρόφων να μην μπορεί να αρκεστεί σε κάποιον συγκεκριμένο. Το καταστροφικό, για την ψυχή και το σώμα, παιχνίδι του «φλερτ» διδάσκεται στον σύγχρονο άνθρωπο «εξ απαλών ονύχων» και τον συνοδεύει διαρκώς ως τρόπος ζωής και ως κάτι το φυσιολογικό. Με αυτές τις προϋποθέσεις πώς είναι δυνατόν να στερεωθεί ένας γάμος; Η υγιής οικογένεια θεμελιώνεται στην ορθή συζυγική σχέση η οποία διέπεται από μοναδικό και ανεπανάληπτο έρωτα. Αυτόν τον έχει ενσπείρει ο Δημιουργός στις καρδιές των ανθρώπων, όπως διδάσκει ο Ιερός Χρυσόστομος. Δυστυχώς ο παράνομος έρωτας και οι προγαμιαίες σχέσεις έχουν λάβει τρομερές διαστάσεις. Αυτά όμως πρέπει να γνωρίζουμε- όπως μας βεβαιώνει ο λόγος του Θεού- εκδιώκουν την Χάρη του Θεού και ο άνθρωπος παραδέρνει στην τρικυμία των πειρασμών του βίου και της εξουσίας του διαβόλου. Πώς λοιπόν θέλουμε ο Θεός να ευλογήσει τη ζωή μας και τις πράξεις μας όταν έχουμε βγάλει τον Θεόν έξω από αυτήν; Έτσι πολλοί ζούν στην παρανομία για χρόνια και κατόπιν ζητούν την ευλογία της Εκκλησίας με το μυστήριο του γάμου. Φορούν στις κορυφές τους τα στέφανα τα οποία είναι τα έπαθλα για τον αγώνα της εγκρατείας! Κοροϊδεύουμε τους εαυτούς μας ή τον Κύριο; Κατόπιν δεύτερο φοβερό είναι το διαζύγιο ώστε η μία νίκη του διαβόλου να ακολουθείτε με δεύτερη. Αντί να σκεφτούμε κατ' αυτόν τον τρόπο και να μετανοήσουμε ακούγεται η διεστραμμένη παροιμία : «ο γάμος σκοτώνει τον έρωτα», και έτσι υποτιμάται και βλασφημείται το όνομα και η δύναμη του Θεού.

Όλα τα παραπάνω που γράφηκαν με τηλεγραφική συντομία, περιγράφουν βέβαια μία τραγικά νοσηρή κατάσταση. Τα επισημαίνουμε όχι για να απελπιστούμε αλλά για να συναισθανθεί ο καθένας το φταίξιμό του και όλοι μαζί να επιστρέψουμε στον Κύριο. Αυτός θα μας χαρίσει την λύση κάθε προβλήματος και την πραγματική ευτυχία. Εάν αγωνιστούμε για την τήρηση των θείων εντολών θα προχωρούμε φυσιολογικά επάνω στις ράγες της κατά Θεόν ζωής χωρίς εκτροχιασμούς.

Ο Κύριος όρισε την τελειότητα της συζυγικής σχέσεως αντιπαραβάλλοντάς την με την θεία σχέση του Ιδίου με την Εκκλησία. Η Εκκλησία έχει ως κεφαλή τον Χριστό και Αυτός Την περιβάλλει με την θυσιαστική Του αγάπη. Έχοντας αυτό προ οφθαλμών το ζεύγος πορεύεται με φόβο ο οποίος «ουκ ην φόβος», δηλαδή αυτό που κάνει τον σύζυγο να τρέμει και μόνον στην σκέψη είναι να μην λυπήσει τον σύζυγό του. Και εάν η πορεία αυτή- που είναι πορεία προς την θέωση- χαρακτηρίζεται από την διαρκή αλληλοευγνωμοσύνη (όπως προέτρεπε ο Γέρων Πορφύριος) για το κάθε τι και κατανοηθεί ως άμιλλα υποχωρήσεων θα πέσει στο κενό η φαιδρή δικαιολογία περί «ασυμφωνία χαρακτήρων».

Αυτά, παιδί μου, εάν από τώρα τα καλλιεργείς και προσεύχεσαι- εάν επιθυμείς τον γάμο- να είσαι βέβαιος πως ο Θεός θα ευλογήσει εσένα και την οικογένειά σου και θα την καταστήσει πνευματική όαση εντός της συγχρόνου ερημώσεως. Να θυμάσαι: «ή με τον Χριστό ή στο χάος».

Μετ' ευχών
Ο Καθηγούμενος
† Αρχιμ. Κύριλλος

Υ.Γ.: Χάρηκα ιδιαιτέρως για το πνευματικό ενδιαφέρον ενός σύγχρονου θεολόγου. Γνωρίζω από προσωπική πείρα πως η σύγχρονη ακαδημαϊκή Θεολογία νοσεί. Και αυτό διότι έχει αποσυνδεθεί από την πραγματική- εμπειρική Θεολογία. Επίτρεψέ μου να σε προτρέψω με πατρική αγάπη να προσέχεις από τα σύγχρονα αντορθόδοξα ρεύματα και να αγωνίζεσαι να κρατάς τις παραδόσεις της Εκκλησίας μας γιατί αυτή είναι η Αλήθεια. Προσεύχου διαρκώς διότι αυτό θα σε καταστήσει αληθινό Θεολόγο!

(Πηγή: Ι. Μ. Παντοκράτορα Μελισσοχωρίου)